

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 62. Festum S. Josephi a Sixto IV. institutum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV. A.C. 1481. vere interdicebatur, quandoquidem de
 ficientibus nummis ejusmodi munia e-
 mere haud poterant. Evidem hanc
 institutionem calamitas extorquebat,
 non raro tamen Propinqui ac Pontificis
 Ministri ad ejusmodi artes suam ultro o-
 peram conferebant, eoquod inde in eos
 quoddam lucrum redundaret: præse-
 tim cum ipse Pontifex vix non ad prodi-
 galitatem usque liberalis, tam in sangu-
 ne sibi junctos, quam in Ministros suos
 amplissima dona, pluraque munera pro-
 funderet, ac insuper in ædificiis con-
 struendis omnino nullis sumptibus par-
 ceret, ut refert Onuphrius, præcipue
 dum mentionem facit de Bibliotheca Va-
 ticanica toto terrarum Orbe celebratissi-
 ma, quam idem summus Pontifex libris
 ex tota Europa conquisitis, necnon Co-
 dicibus manu exaratis locupletabat, cer-
 tosque proventus assignabat; unde cu-
 stodes, & librarii Græci latini & he-
 braici sermonis periti sua salario percipe-
 re possent.

Onuphr. in
Sixt. IV.

§. LXII.

*Festum S. Josephi a Sixto IV.
institutum.*

Haud immerito Sixtus IV. summus Pon-
 tifex S. Josephi festivitatem in uni-
 versa Ecclesia celebrandam instituisse
 credi-

creditur; quippe omnino certum est, Sæcul. XV.
 quod ante hunc annum Domini millesi- A. C. 1481.
mum quadringentesimum octogesimum
primum nequidem tempore Constantien-
sis & Basileensis Concilii stabilita fue-
rit; unice enim hæc festivitas in coeno-
biis Carmelitarum (*) Fratrum Mino-
rum,

*Vid. supra
To XXVI.
l. 103. §. 206.*

(*) Hanc in rem doctissimus Cardinalis Prosper Lambertinus postea Benedictus XIV. Pontifex æterna memoria dignus eruditissimo calamo hæc scripta reliquit in suo libro de Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum tom 4. lib. 4. cap. 20. fol. mihi 132. num. 17. *De Auctoriis, qui cultum S. Josephi propagarunt posterioribus sæculis in Ecclesia Occidentali, communis est Eruditorum sententia, Patres Carmelitas ab Oriente in Occidentem translisse laudabilem consuetudinem præstandi amplissimum cultum S. Josepho: demum non modicam Cultui accessionem factam esse ex singulari devotio, qua Sancta Theresia Divum Josephum est prosecuta . . . Elevatio ejus fessi ad ritum duplicem secundæ classis, & hymnorum propriorum additio facta est auctoritate Sacræ Congregationis, & instante Venerabili (Anno 1762. prodiit decretum de Beatificatione ejusdem Ven. Virginis Claræ Mariæ) Dei Serva Sorore Clara Maria de Passione, quæ ex nobilissima Principum Columnensium*

Hist. Eccles. Tom. XXX.

F fami-

Scenl XV. rum, aut forte etiam Fratrum Ordinis
A C 1481. S. Dominici celebrabatur: alibi vero hos

festum adhuc incognitum fuisse conjicimus ex summo studio ac sollicitudine
qua celebris Gersonius tum publicam
hujus solemnitatis institutionem urgebat; quamvis enim forte ejusdem adhortationes, epistolæ, ac crebræ sollicitationes quorundam animos accenderint, nihilominus hoc festum non nisi longo post Gersonii obitum tempore institutum fuisse videtur. Illud igitur
Sixtus IV. Pontifex primo in urbe Romana celebrari præcepit, eo tamen verborum tenore, ut potius, si tamen Baillet Vit.
Santè 19. leto fides adhibenda, hanc festivitatem
Mart. to. I. redintegrasse videatur; cuncta etiam Bre
in fol. viaria, quæ regnante hec Pontifice edita fuere, Officium S. Josephi nonnulli sub ritu festi semiduplicis annuntiant, in iis,

familia orta post emissam Professionem inter Moniales Discalceatas S. Theresiae, suæ sancta Matris zelum imitata plurimum laboravit, ut nova fieret cultus accessio in honorem S. Josephi ex elevatione Officii ad ritum duplicem secundæ classis, & concessione Hymnorum priorum . . . Hoc ipsum etiam Sancti Josephi Nomen est in Litaniis Fratrum Discalceatorum Beatae Mariæ de Monte Carmelo, ut ex ejus Manuali impresso Madriti, & debitissimis approbationibus roborato desumitur.

iis vero, quæ sub Innocentio VIII. ejusdem Successore typis impressa fuere, A.C. 1481.
 idem officium majori cum solemnitate celebrandum indicitur. Successu temporis, ac sub finem Sæculi decimi quinti Galliarum & Belgii Ecclesiæ hanc festivitatem debita religione colere cœperunt, earumque exempla nonnisi sequentiæ ætate imitatæ sunt aliquæ Germanorum, atque Hispanorum Ecclesiæ. Idem Pontifex S. Francisci celebritatem, indicta etiam servilium operum abstinentia celebrari jussérat; id tamen abrogatum fuit in sæculo decimo sexto, solo retento illius officio, quod in quibusdam Ecclesiis sub dupli, in aliis sub semi-dupli ritu peragitur.

§. LXIII.

Creatio Cardinalium.

Ineunte hoc anno summus Pontifex *Onuphr. in S. Collegium quinque Cardinalibus Sixt. IV.* auxit, quorum nomina sunt. I. Paulus Fregosus patria Genuensis Cardinalis Presbyter tit. S. Vitalis, postea S. Clementis. II. Cosmus de Melioratis ab Ursinis, Romanus, Archiepiscopus Transensis, Presbyter Cardinalis tit. SS. Nerei, & Achillei. III. Fridericus de Cluniaco, natione Gallus, Episcopus Tornagensis, Presbyter Cardinalis tit. S. Vitalis;